

JAN KLECANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

"Nezakazují! Prosím vás je- nom, abyste nemluvil dále, poně- vadž bych nerada, aby stalo se ně- co, co by nám znemožnilo přátel- sky se vidati."

"Pochopila jste tedy, co chtěl jsem vám říci a já rozumím nyní i vám. Znáte mě cizy a nesdělíte jich. Víte, že vás miluji a nemů- žete mou lásku opřevzati."

Málka chopila se oběma ruka- ma za hlavu.

"Ach, proč jste to říkal, proč?"

"Protože jsem se s tím nemohl děle tajiti, proto že olupuje mne tajemství to o klid duše a zřídá mne. A nebude dříve lépe, pokud mi nepovíte —"

"Nemohu, nemohu vám říci nic, než že vás mám od samého počátku ráda jako dobrého příte- le a milého společníka," odpově- děla dívka.

"A více nic?" zvolal mladý muž zoufale.

"Jako výběrného muzikanta a svého laskavého učitele," směla se, nutně se do žertu.

"Málko! Slečno Málko! Pro boha, přemýšlejte, snad ještě víc, snad ještě jinak?"

Zasmála se na něho laskavým úsměvem, při němž se mu hlava zatočila, pak zavřela hlavinkou a řekla: "Hleďte, nehněvejte se na mne, ale kdybych sebe více přemýšlela, tak už nic! Leda — neměla jsem nikdy bratra, ale my- slím, kdybych ho měla, že bych ho měla zrovna tak a tolik ráda, jako vás. Jste teď spokojen?"

"Vy ukrutná! Pláte se, jsem- li spokojen a rozdíráte mi srdce. Zbavila jste mne nejkrásnější ná- děje —"

"Pane učitel, máme-li se ještě přátelsky setkávat, nemluvme již o tom! Hle, nepřipravujte mne o potěšení vidati se s vámi, hráti s vámi —" řekla Málka váž- ně.

"Ach, tomu všemu již je konec a vy mne tedy již nevidíte," zvolal Sýkora.

"Eh, jděte! Mluvíte, čemu sám nevěříte!" rozesmála se na něho. "Namluvil jste si, že jste zamilo- ván — ano, ano! Mraďte se, že to vyslovují. A teď tomu sám věříte —"

"Jakž nevěřiti tomu, co vypl- ňuje celou mou bytost?"

"Ze se na vás budu zlobit, ne- přestanete-li!" hrozila, a s tak- tem ženy, jež, chce-li, dovede mladého muže nejlépe vyčleňti z lásky, pokračovala ve smích: "Děťno, jen se rozvzpomeňte, že zrovna tak se vám zdálo již dva- cetkrát přede mnou a že bude se to opakovati ještě častěji po mně."

"Nikdy! nikdy! Zamítne-li mne vy, jsem pro svět ztracen!" "A že jste si něco podobného mysli již častěji o jiných? Vždyť vy přece — no, nezloubte se, ale víte, se o vás říkají!"

"Ach, to vše, co bylo dosud, ne- byly než dětské hříčky, student- ské lásky. Ale teď jsem mužem, teď již není to okamžité vzpla- nutí, nýbrž hluboký cit, jenž ne- opustí mne do smrti!"

"Měla bych chut sloužiti vám za traut, že o věci této celý rok nesmíte promluvit, což bylo by však ukrutenstvím, poněvadž by- ste snad celý rok se klamali dá- le —"

"Málko! Slečno Málko!"

"Nu, jen říkejte Málka! Ře- ka jsem vám, že vás mám ráda jako bratra a tím jsem vám dala právě takto mne jménovati. A budu vám tedy přítelkyní a so- strou, a vy si se mnou někdy za- milujete, budete mi o tom vypra- vovati a já vám poručím, se dít, abyste došli srdce své milo- vané!"

Do světnice s velikým hlukem vzešli děti, aby odvedly tetu na dvůr. Málka posbala děti napřed a pak přistoupila k Sýkorce, jenž stál v okně uhlavě a pláca, a pokládala mu srdcem do očí, posbávala mu ruku.

"Nemohu jinak," zašepkala. — "Nehněvejte se na mne a zachov- tejte mi své přátelství!"

"Ach, slečno Málko, ani netu-

šíte, jak hroznou ránu jste mi za- sadila!"

"Ta rána se zhojí, dříve než se naděje! Doufám, že mi brzy oznámíte, že jste našel protilek," řekla mu se smíchem, jemuž ne- mohol odolati.

"Buďte zde tedy s bohem — a zachovejte si svou veselou mysl!"

"Prosím vás, co to mluvíte?" obořila se na něho tónem starší sestry. "Vy jako byste se loučil a přece večer se uvidíme?"

"Nemyslete přece, že mohu je- ště vkročiti pod střechu —"

"Ó, ó — ne tak tragicky! Jdte, vy děťno — Chcete hned při počátku rozbit náš kroužek letánských buditelů?"

Veselý tón Málky, jímž Sýko- rovo utrpení lásky obracela v žert, zlomil konečně i jeho tragi- ckou náladu a klidněji již ptal se: "Řekněte mi aspoň, proč mne odmítáte?"

"Proč, proč! Bože, to je řeč! Jak pak mohu vás mít ráda jin- ak, když ve vás vidím svého bratra?"

"Děkuji za útechu, ale k vůli komu jsem odsouzen spokojiti se úlohou bratra. Vidte, adjunkt Pech je ten šťastný —"

Málka se rozesmála.

"Ó, muži! Všichni stejní sob- oí! Když já ne, ať také někdo jin- ý!" řekla vyčítavě. "Což by ne- byl nepříjemný štěstí býti za rok již za dvě léta paní důchodní nebo správce?"

"Ach, slečno," roztoužil se mladý muž, "řekněte mi, že bych mohl obětováním svého života za- ložit vaše štěstí a umru rád!"

"Eh, toho není ani třeba ani toho na vás nezádám! Ale dejte mi odpověď na mou otázku? Proč právě Pecha ne?"

"Proč? Proč? Protože on, ten prosaický člověk, ten materialis- ta pouhý nedovedl by učiniti vás trvale šťastnou! Jde mu jen o dobrou kuchyni — jiného nic ho sem neláká."

"Nu, lichotivým pro mne tento váš úsudek zrovna není," odvěti- la dívka se smíchem, "ale sama si myslím, že bychom se my dva, totiž Pech a já, k sobě nehodili. Ale odříkám se tu něčeho, co mi posud nebylo nabízeno."

"Nebylo-li, bude! Věřte, že ji- stě bude! A vy tedy odmítne- te?"

"Radil byste mi k tomu oprav- dově?" ptala se, pohlížeje na ně- ho zpytavě. "Považte — to krá- sné znepatření! Jistá služba, po- stavení —"

"Ale to přece nestačí ještě k štěstí, nverie sebou trhal Sý- kora.

"Nu, nebudu vás tedy trápati a řeknu vám přímo: Adjunkt Pech nikdy —"

"A kdo, kdo tedy?" naléhal důrazně.

"Což to musí býti někdo?"

"Ale proč byste mne tedy od- mítala? Snad proto, že jsem chud a jen podlužilem?"

"Kdybyste byl posledním v mě- stě a já měla vás ráda tak, jak je toho třeba k manželství, ničím bych si nedala brániti. Ale tak- to — řekla jsem vám už přece: jako bratra vás mám ráda, proto- že jste dobrý člověk — a milý. A už víc nic!"

Málka odběhla ze světnice, za- nachavši Sýkorce spouť tu po- tuchu, že adjunkt Pech nebyl je- ho šťastnějším zámkem. Na oka- mžik kníhla mladému muži kla- vou myšlenku, že snad Zeman, ale hned ji odpouli.

"Nu, což!" potočil se rychle. "Když někdo, pak není ještě vše ztraceno. Budeme pokračovati v ústcích, až se pozná váš!"

A nechtěje vykatí přehodu ostatních besed, poněvadž do- včera bylo ještě daleko, vstal se městečko na procházku, aby u- klidnět rozmoučenou mysl.

XIV.

Tělna se týdnem míjel a schvá- lení stávou nepřicházelo. Vypra- vil se do města k okresnímu Vávro, aby vše popořad, ale nevalně tam pochádl. Pan okresní vyřá-

nil mu, že chce městečko postaviti na hlavu, dříve že v Letiánech bylo pěkně ticho a jakživ že ani kohoout o nich nezakokřhal a teď pojednou že brzy to, brzy ono. Konec konců oznámil mu, že sta- novy budou pro jakousi formální chybu vráceny.

Zarmoncen vrátil se Jarolimek domů, kde ho již přátelé besedáři čekali. Byli tu i Vávra a Benák, oba jaksi rozčileni.

"Nu což? Máme to schváleno? Začneme už?" voláno na přehozi- ho se všech stran.

"Ale kdež!" mrzutě mávl Vá- clav rukou. "Ti páni tam — mis- to co by nás v naší snaze podpo- rovali — jen překážky nám v ce- stu kladou. Bude to trvat ještě několik neděl —"

"A my jsme tedy umyti!" vy- buchl Benák. "Neříkal jsem to snad?"

"Pozejtří máme směnky a jak nebudou peníze na dřevě, bude zle!" ozval se teskně Vávra.

"Sachsl nám zatopí za to, že jsme se dali k té zátrá — záložně!"

"Neproklínejte, ať nám to dítě nezakříkne, než se narodí," na- pomínal farář. "Pro tentokrát nebude zle! Přijďte zítra, půjde- me spolu k Sachslvi. Snad se s ním dá nějak moudře promluvit."

"Nedá, velebný pane, nedá! Tenž už nějak na to číhá, aby se posadil do měho. Byl tam tuty dny a rozhlízel se po všem, jako- by byl kupecm —"

"Nu, uvidíme, zmáže-li ně- co," těžil farář. "Jen vy zítra pěkně přijďte. A teď jděte do- nů a potěšte své ženy, aby se ne- trudily starostmi o pozejtřek!"

"Kde pak potěšit!" zvolal Vá- vra. "Má žena o ničem nemá ani potuchy, sic by mi pěkně hrála. Myslii jsem si: dost času na to, až se budeme stěhovat z gruntu."

"Ale to je chyba! Žena má vě- dět o všem, co muž podniká — a pak by to snad leckde nedošlo k tak smutným koncům," domlou- val farář. "Ale dnes se nedá dít, ne jiného, než jít k Sachslvi s domlouvami nebo s prosíkem."

Vávra a Benák málo potěšení vypravili se domů, slibivše, že te- dy zítra přijdou. Po jejich od- chodu zavládl v Besedě na chví- ku trapné ticho.

"Nevím, velebníčku, nevím, jak tam zítra pořídíte," ozval se konečně Václav.

Ale farář mávl sebevědomě ru- kou a zavedl hovor v jinou stra- nu.

Druhého dne v ustanovenou ho- dinnu přišli oba lhotečtí sousedé a brzy po nich dostavil se i farář Vorel.

"Ani nám nenalévejte! Pan purkmistr tu bude hned a netře- ba se zdržovati."

"Skleničku na kuráž bychom snad přece mohli!" trochu nespě- le navrhol Vávra. "Vysýchá mi už teď v krku při myšlence, jak se budeme křičet. Ale sakra — já mu klukovi —"

"Nu, nerozčilujte se! Dá bůh, že si budeme vylézt rady. A hle, tu už pan starosta a tak tedy pojďte!"

"Mám s vámi?" ptal se mlad- ší Jarolimek.

"Nebude na škodu, bude-li nás vle. Pojďte!" vyběhl ho farář. —

Sachsl seděl právě sám ve svém krámcu a tak byl zabrán v jaké- si postrý, že ani oknem neviděl pět občanů, již se k němu brali. Teprve když evakla klika, trhl sebou a rychle přehodil jakousi látku přes papír, na němž takou- cos počítával.

Spustiv tolik mužů, z nichž ani jeden vliedne se na něho neval, začal se na okamžik, lež čoned se vypočítával, nakřivil však k důvodu i ponížně se uklonil.

"Ji totiž šel pro něj sám!" řval dremní hlas. "Tak včas! Pán purkmistr a jennost- pán! A pan soused také! Tak- ových hosti jsem zde posud nevi- děl —"

"A ještě byste nevěřili, kdyby toho nebylo třeba," odhyi ho so- la škrábka purkmistra, povstaví své nohu i zaponožuje, že kito už v ruce dpa, je páneou.

Sachsl stávil se, jakoby sou- byl toho odhyti a schotně otvíral dvře do soukromí světničky.

"Radte sem, pánevi! Radte! Što bude lepší posazení," vybídl.

odbyval ho farář.

"Tak — tak. Jak tedy pánm libo. A co mi přineslo tu řeč?" ptal se Sachsl znepokojen pří- tomností obou lhoteckých souse- dů.

"Ti pánevi sem jdou v přičině svých smének, a my jsme se tak s nimi svezli," vysvětloval Jaro- limek trochu vliedněji, nemoha vy- držeti, aby se mračil na člověka, jenž přímo jemu posud neubli- žil.

"Aha —" řekl si v duchu Sachsl. "Chtějí prolongaci a my- slí si, když mají s sebou ty dva, že spíše pořídí. Ale to se zmý- lí!" A na hlas ozval se udivně: "Směnky? Směnky? Co to, pro- sím?"

"No, co jsou směnky — to pře- ce víte? A ti pánevi zde mají je buď vyplatiti anebo prolongova- ti," vmlsil se do hovoru farář. Úmyslně kladá důraz na poslední slovo.

A podařilo se mu, co chtěl. (Pokračování.)

Smutné dědictví.

Jest známým úkazem, že po ro- dičích děti dědí nejen dobré vlast- nosti, nýbrž i mnoho špatných. Smutným dědictvím jest chatrné zdraví nebo náklonnost k jistým chorobám. Takovým musí býti věnována zvláštní pozornost. U- pozorujeme zvláště lidi slabé soustavy tělesné nebo trpící ob- časným revmatismem, nervosností a jinými vracovacími se chorobami, na to, že Trinerovo Léčivé Hořké Víno v takových případech jest lékem, na něj mohou plně spolé- hat. Majíce na zřeteli, že řádné zažívání pokrmlí jest základem zdraví a síly, snadno pochopíme, proč tento největší silitel zažívání soustavy má tak znamenitý účinek v chorobách tak mnohých. Upra- ví rychle činnost všech orgánů tě- lesných, odstraní bolesti v životě, žaludeční nesnáze, nervosnost, zá- epu sebezastaralejší, různé výraž- ky, obtíže revmatické a neuragie- cké, bolesti hlavy, choroby střev- ní. Lék tento byl nedávno znovu

Advertisement for DR. PETRA HOBOKO, featuring text about its medicinal benefits and contact information for DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. in Chicago.

Apraven a jest nyní mnohem sil- nějším a účinnějším a jest ještě lepší, než býval. V lékárnách. Opět vyniká cenným obsahem a skvělou úpravou. Hla- ste se o ně.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava z Baltimore do Brémen

primo po nových dvostrannobových poštovních parnicích od 7,500 do 19,000 tun smosnosti: Rhein, Main, Neckar, Cassel, Breslau, Koein, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$55.00 nahoru. Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut, která označena jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, čtečně zbudované a vybá- vené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostora- ch.

Další zprávy požádejte generálního jednatele: aneb jejich zástupci v zemi. A. SCHUMACHER & CO., No. 7, S. Gay St., Baltimore, Md. H. CLAUSENIUS & CO., 95 Deadborne Str., Chicago, Illinois.

Advertisement for Sever's St. Gothard's Oil, describing its benefits for various ailments and providing contact information for Phillips Price Co. in Wisconsin.

Tažte se lidí, kteří užívají Severovy léky a oni vám dosvědčí, že jsou to léky působivé a v každém ohledu spolehlivé.

Large advertisement for SEVERŮV OLEJ SV. GOTHARDA, featuring the product image and text describing its effectiveness for various pains.

SEVERŮV OLEJ SV. GOTHARDA

usazených v zádech, na prsou, v ramenou, v nohou, kloubech neb svalech. Netřeba vám trpěti, když jest zde tak působivý prostředek jakým jest

Zde jen pár slov z několika právě došlých dopisů:

"Severův Olej sv. Gotharda chvilí moji nevinnost" — "po několika dnech namazání večerní bolest zmizela" — "jest to výtečný prostředek na odstranění bolesti" — "ale tak špatně nepůsobí na vyknutí a pokornělosti jako tento Olej —"

"po dvojnásobném namazání této Olejem zhavena jsem byla bolest v okněch" — "na stahy křk upotřebil jsem oleje sv. Gotharda a překvapivěm výsledkem" — "nejlepší mazal na rozcházení otoku a útlak stáhu."

Cena 50 centů. Knížka užitečných návodů ve vaši řeči přibalena ku každé lahvi.

Severovy léky koupíte v lékárnách. Nenechte si unástiti jiné léky.

Advertisement for Sever's Kidney and Liver Pills and Sever's Life Balm, including pricing and distribution information.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Radu zkušeného lékaře obdržíte u nás zdarma.